

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/182/2017
Identifikačné číslo spisu:	4614205725
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4614205725.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu T. H., nar. XX. XX. XXXX, bývajúceho v R., T., zastúpeného JUDr. Martinom Kákošom, advokátom so sídlom v Topoľčanoch, Bernolákova 1546/32, proti žalovanej X. J., nar. X. XX. XXXX, bývajúcej v T., zastúpenej JUDr. Milanom Kuhajdom, advokátom so sídlom v Moravanoch nad Váhom, Piešťanská 92, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 4C/81/2014, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. januára 2017 sp. zn. 7Co/10/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) z 24. novembra 2015 č. k. 4C/81/2014-246 v napadnutých výrokoch, týkajúcich sa zrušenia podielového spoluvlastníctva a prikázania nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobcu, vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej náhradu za spoluvlastnícky podiel, ako aj vo výroku, ktorým súd vzájomný návrh žalovanej zamietol. Vo výroku o trovách konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukázaním na správnosť záverov prvoinštančného súdu, s ktorými sa stotožnil. Poukázal na správny postup prvoinštančného súdu, ktorý pri rozhodovaní o tom, komu nehnuteľnosti prikáže, vychádzal zo skutočností, že žalobca je väčšinovým spoluvlastníkom nehnuteľností. Stotožnil sa tiež s názorom prvoinštančného súdu aj vo vzťahu k posúdeniu vzájomnej žaloby žalovanej týkajúcej sa určenia vlastníckeho práva k časti nehnuteľností, keď uviedol, že žalovaná v tejto veci neunesla dôkazné bremeno. V otázke náhrady trov konania dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie opomenul zohľadniť čiastočnú úspešnosť žalobcu (v časti o určení vlastníckeho práva) a zároveň sa nezaoberal jeho sociálnou situáciou, pričom skúmal len sociálnu situáciu žalovanej.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“). Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. V dovolaní namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, ako aj prvoinštančným súdom. Odvolaciemu súdu vyčítala, že sa nezaoberal podrobne všetkými skutočnosťami dôležitými pre rozhodnutie sporu a bezdôvodne sa stotožnil s odôvodnením prvoinštančného rozhodnutia.

3. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie nie je podľa jeho názoru dôvodné a navrhol, aby ho dovolací súd zamietol, prípadne odmietol.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací /§ 35 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“)/, po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, pristúpil k skúmaniu splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania a k posudzovaniu predpokladov prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

5. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Jeho účelom je náprava najzávažnejších procesných pochybení (zmätočných rozhodnutí) a riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry. Je prípustné proti dvom skupinám rozhodnutí odvolacieho súdu, a to proti rozhodnutiam postihnutým tzv. zmätočnosťou vadou (§ 420 C. s. p.) a proti rozhodnutiam zásadnej právnej významnosti (§ 421 C. s. p.). Tým sú zároveň určené dva prípustné dovolacie dôvody, a to dovolací dôvod spočívajúci vo vadách uvedených v § 420 C. s. p. a dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci za splnenia predpokladov uvedených v § 421 C. s. p.

6. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

8. Podľa § 447 písm. f) C. s. p. dovolací súd dovolanie odmietne vtedy, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v §§ 431 až 435.

9. Právny posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio fakty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

10. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 C. s. p. nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje totiž dovolaciemu súdu posúdiť, či ide o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa odvolací súd pri jej riešení odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo či je táto otázka riešená dovolacím súdom rozdielne alebo nebola riešená. Zároveň, keďže nesprávne právne posúdenie veci zakladá prípustnosť

dovolania len ak sú splnené predpoklady uvedené v § 421 ods. 1 pod písm. a), b) a c) C. s. p., a keďže dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.), musí byť v dovolaní podanom z tohto dôvodu aj konkrétne označená ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu, od ktorej sa odvolací súd odklonil alebo konkrétne označené jeho rozdielne rozhodnutia riešiacie otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu alebo tvrdenie, že táto právna otázka nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešená.

11. V preskúmvanej veci, vychádzajúc z obsahu dovolania, dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., t. j. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Napriek tomu, že bola v dovolacom konaní zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom), v dovolaní neuviedla, či pri riešení právnej otázky, resp. otázok, od ktorých záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, sa tento súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo či sú tieto otázky riešené dovolacím súdom rozdielne, a ani netvrdila, že by ním neboli riešené. Uplatnený dovolací dôvod tak nevymedzila spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 421 tohto právneho predpisu. Dovolací súd preto nemohol skúmať splnenie predpokladov prípustnosti dovolania stanovených v § 421 ods. 1 C. s. p. Nesprávne právne posúdenie veci nie je totiž prípustným dovolacím dôvodom bez ďalšieho, ale len, ak sú splnené predpoklady jeho prípustnosti podľa písm. a) alebo podľa písm. b) alebo podľa písm. c) označeného ustanovenia.

12. So zreteľom na uvedené, dovolací súd dovolanie pre absenciu jeho odôvodnenia prípustným dovolacím dôvodom odmietol (§ 447 písm. f/ C. s. p.).

13. O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi úspešnému v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti dovolateľke zaplatiť mu náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.